

Prijatelju, sodelavcu v spomin Dr. Dimitrij Beuermann (1960–2023)

Dr. Franc Križnar

*Nisi se izgubil kot zven v tihoto,
nisi odšel v nič in pozabo:
po tebi merim stvarnem pomen
in tvojo pesem skušam peti za tabo.*

Tone Pavček

Dimitrij, naš prijatelj in sodelavec

Tole je le eden izmed motivov, ki je pospremil letos mnogo prezgodaj umrlega kolega in prijatelja, urednika in sourednika naše revije *Glasba v šoli in vrtcu*, uglednega slovenskega glasbenega strokovnjaka, v slovenskem glasbenem šolstvu kar prvega med enakimi. Saj se je v zadnjih desetletjih ali skoraj treh desetletjih v vlogi prvega med enakimi povzpел v piramidi glasbenega šolstva prav na njen vrh kot višji svetovalec (za glasbeno šolstvo); nazadnje na območni enoti Murska Sobota Zavoda RS za šolstvo. Mnogi, ki smo ga poznali osebno in strokovno in smo z njim delali leta in leta, se ga spominjamo kot tehtnega kolega in strokovnjaka, kot človeka, pa tudi kot tistega, na katerega si se lahko res zanesel; v vseh pogledih. Zagotovo je bil zadnja desetletja, če že ne kar kot njegov *spiritus agens*, velika skala v mozaiku slovenskega glasbenega šolstva, ki že kar nekaj

časa nosi vodilno vlogo v evropskem kulturnem prostoru. S številnimi deli, načrti, članki, monografijami, učbeniki ... je popisan njegov seznam del v COBISS-u, tako da lahko ugotovim, da je bil ne le eden izmed številnih »državnih glasbenih uradnikov«, temveč tehten soustvarjalec glasbenega šolstva pri nas.

Rodil se je 19. aprila 1960 v Trbovljah, četudi je bil vseskozi pregovorno Zagorjan v glasbeni družini. Šolal se je od osnovne šole prek glasbene šole do Ljubljane in vse do angleškega Manchestra. V Ljubljani je končal Srednjo glasbeno in baletno šolo, današnji Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana (klarinet, 1979, in saksofon, 1981), (do)končal je izobraževanje na oddelku za glasbeno vzgojo in zborovodstvo na takratni Pedagoški akademiji v Ljubljani (1981), klarinet na ljubljanski Akademiji za glasbo (1983), izobraževalni menedžment

Skupinska slika z Debatne kavarne, Ljubljana, Cankarjev dom, 23. 11. 2017; z leve: dr. Dragica Žvar, mag. Milka Ajtnik, dr. Franc Križnar in dr. Dimitrij Beuermann

na Metropolitanski univerzi v Manchesteru v Angliji (2009) in vse tole okronal še z znanstvenim doktoratom na ljubljanski Filozofski fakulteti na oddelku za psihologijo (*Prepoznavanje implicitnih glasbenih vrednot kot sredstvo za razvoj osnovnošolske glasbene ustvarjalnosti*, 2008). Enormen in zavidanja vreden tovrstni opus. Bil je učitelj in ravnatelj v Glasbeni šoli Zagorje ob Savi (1981–87 in 1987–1989; tam je nasledil nenadno preminulega očeta Riharda Beuermann), dirigent in umetnik-skladatelj. Vse od leta 1995 naprej je bil vseskozi vpet v Zavod RS za šolstvo. Bil je med prvimi, pionirskimi člani uredništva revije *Glasba v šoli in vrtcu* (od leta 1995 naprej), vmes pa kot tretji po vrsti tudi njen odgovorni urednik (2008–10), pri čemer je venomer in pokončno zastopal glasbeno šolstvo v vsej njegovi vertikali. Vmes (1989–1995) je bil nekaj časa »na svobodi,« samostojni kulturni delavec in učitelj (klarineta in saksofona) v Glasbeni šoli Ljubljana Vič - Rudnik, dokler ni prišel najprej na Ministrstvo za šolstvo in šport RS (1995), nato pa v vrste Zavoda RS za šolstvo, kjer je ostal vse do svoje prerane in krute smrti (na Zavodu RS za šolstvo je bil torej od leta 1995 do 2023; celih 28 let). Kot rečeno, je šel nazadnje iz Ljubljane v Mursko Soboto, kjer si je našel v bližnjih Beltincih tako svoj

dom kot tudi zadnje (zemeljsko) prebivališče. V številnih odborih, komisijah, žirijah ... je veljal za iskane-ga in tehtnega (strokovnega) sodelavca, na primer kot glavni ocenjevalec Državne izpitne komisije za glasbo in namestnik njenega predsednika.

Umrli je 7. junija 2023 v murskosoboški bolnišnici, pokopan pa je v Beltincih.

Dimitrijeva kolegica in zadnja, aktualna odgovorna urednica revije *Glasba v šoli in vrtcu* (od leta 2020 naprej) dr. Inge Breznik je pred njegovim prezgodnjim grobom (Beltinci, 12. 6. 2023) takole označila našega skupnega kolega, prijatelja in sodelavca: »... Bil je zelo razmišljujoča osebnost. Ukvarjal se je z vizijo kakovostne šole, kjer je iskal poti za izboljšanje procesov učenja in poučevanja, spreminjanje pedagoškega ravnanja, ki ni usmerjeno le v dosego ciljev, ampak v iskanje mnogoterih izobraževalnih doživetij. Na prvo mesto je postavljал proces ustvarjalnosti, prek vprašanj 'Kam? Kako? In zakaj?' pa nas je vodil, da se oziramo vase in spoznavamo, da ni poti do sreče, kajti sreča je pot ...«

Dimitrij, lepo je bilo delati s teboj, vsi skupaj smo preradi živeli, delali in sodelovali za lepoto in muziko, ampak dolgost življenja našega je kratka!